

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatelj
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 127.

V Ljubljani v četrtek, 31. julija 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

na mesec	gld. — 50
do konca septembra	1—
„ „ decembra	2-50
za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Po pošti:

na mesec	gld. — 85
do konca septembra	1-70
„ „ decembra	4-20

O notranjskem kandidatu.

(Konec.)

A poleg tega ima g. dr. Zarnik še neko drugo lastnost, vsled katere je on morda najmanj sposoben, v sedanjem deželnem zboru zastopati javno mnenje svojega volilnega okraja. Uže včeraj smo naglašali, da je gosp. doktor si pridobil svoje govorniške latorike na taborih. In „taborit“ je vedno ostal tudi v deželnem zboru. S tem je izražena njegova moč, a tudi nedostatkost njegova. V temeljite studije se kot deželni poslanec nikdar ni spuščal, za postavodajni poklic se je kaj malo brigal, ali povsod, koder je bila prilika, zakadil se je srdito v nasprotno nemško levico, časi tudi v konservativno večino lastne narodne stranke. Zamán bodeš preiskal vse stenografične zapisnike — stvarnega govora dr. Zarnikovega v njih ne najdeš! Drastična

Listek.

Meni gre maščevanje.

(Konec.)

Hišni zvon zazvenči. Kdo je, ki pride tako pozno. Zora posluša. Postrežnica odpre okno in krepko nekoga zavrača, češ: „Zdaj ni časa, zdaj smo pri počitku, pridite le jutri dopoludnó, ne pustim vas noter, poklicala bom vrtárja“, itd. Tako je zmeraj huje odpravljala prišleca.

Zora pogleda skozi okno, pa vidi človeka, ki si ta hip siloma vrata odpre — in kakor bi trenil stoji tujec v nji sobi ves premočen, ves drhteč, kakor od smrtnega strahu preganjan. Zora krikne in stopi nazaj, kajti spoznala je v prišlecu — Milana. Premaguje se, gleda ostro v zdravnika, potem pa prebesedi z mirnim glasom:

„Kaj hočete tukaj, moj gospod?“

„Odpušcanja prositi, gospodična!“ odgovori solzni zdravnik. — „Jaz sem nesrečen človek, blaga gospodična! Vrgel sem žalost na vašo mladost, otroval vam življenje, ko

zgovornost njegova je jalova, kakor hitro ji odtegneš naravni predmet: nemško manjšino. Baš zaradi tega resni politiki nikdar niso posebno spoštovali njegove deželnozbornske delavnosti, tem glasneje pa je pritrtil neizveden del galerijskega občinstva popularnemu govorniku. Kadar je on ponavljal svoje, časi precej obrabljene dovtipe, kadar je Deschmannu ali tudi Svetecu in Šukljeju očital, da premlevajo „prazne fraze“, kadar je začel pripovedavati o „kitajskih mandarinah z devetimi gumbami“, ali z živim humorjem slikati kranjsko učiteljsko društvo, katero narodna stranka z vojaško godbo spremlja do deželnih mej ter mu tam izroči potnino in za odhod zakliče: *Viel Glück auf die Reise und schönes Wetter* — takrat mu je donela glasna pohvala od mnogih poslušalcev, kateri so se izvrstno zabavali na — deželne troške. Prižnavamo po polnem, da je bil mož na svojem mestu pod drugo sistemo ter nasproti brezozirni nemški večini. Toda vreme se je predrugačilo, le dr. Zarnik ostal je stari! Dandanes bojujejo se vsi slovanski narodi v naši državni polovici pod zastavo Taaffejeve politike, in ta ima, v soglasji z jasno izraženo željo cesarskega gospodarja, za naravno podlogo: spravo med narodi! Oglejmo si Čehe, to žilavo, odločno slovansko pleme! Protivje med nemškim in českim življenjem je dokaj bolj strastno nego nasprotje naše s peščico nemških zastopnikov v deželnem zboru, zlasti sedaj, ko se je z bojišča umaknil nepopoljšljivi dr. Schrey — in vender, kako previdno, kako spravljivo in lojalno postopajo naši severni bratje nasproti nemškimi sodeželanom! Koliko grenkih zabavljic morajo požirati in vender se nikdar ne naveličajo, prijateljske desnice ponuditi svojim protivnikom! Tako postopa narod, kateri je politično zrel, pri nas pa se volilec zopet vsiljuje *ein Kampfcandidat*, celo proti svoji volji, češ, tega izvolite, da bodete s tem brco dali sedanjim sistemom in glasno na laž stavili zmerne

sem vam pretil z gotovo smrtjo, jaz siromaški človek, kakor bi bil gospod življenja in smrti. Torej odpušcanje, gospodična!“

„O moj gospod! odpustila sem vam uže zdavnej,“ reče Zora milo in dostojno.

„Hvala vam bodi, tisočera hvala! Ali to še ni vse; imam še eno prošnjo do vas. Gotovo jo boste vlishali, o gotovo. Molili boste z mano, vi, ki vas spoštujem svetnico. . . . Oh, ne glejte me tako srpo, gospodična, nisem iz uma, pri pravi pameti sem!“ zatrjuje Milan, videč da čudne misli sprehajajo Zoro. „Prosim, potrpite malo, vse vam bom povedal.“

„Jaz nisem več človek od takrat,“ pravi Milan po kratkem premolku. — „Deset let je, kar sem oženjen, in Bog mi je podaril tri otroke. Dva sta umrla, akoravno sem storil, karkoli zmore zdravniško moje znanje. Ostala mi je najstariša hčerka. Pred tremi tedni mi je zbolela tudi ta. Kar sem znal in premogel, ničesar nisem opustil, toda vsa moja znanost se je izjalovila. Še bolezní ne morem prepoznati, katera da jo mori. Včeraj sem mislil, da mi bo otrok v rokah umrl, otrok, ki ga bolj ljubim, ko sebe samega. Zdajci, v tej nečloveški bolečini, pride mi na misel, da tukaj ne vlada prirodna postava, da

zastopnike slovenskega naroda v vojvodini kranjski in njih zaveznike v državnem zboru.

In še jedno! Baš v sedanjem položaji se je nadejati, da ne bode več posebno viharnih debat, burnih prizorov v kranjski deželni sobani. Obe stranki sta se naveličali vednega protivja, obema uže preseda, da bi vedno si nasprotovali, kakor pes pa mačka. Deželnozbornsko zasedanje traja le nekoliko tednov in oba nasprotna tabora spoznavata, da treba dragoceni čas porablja za tvorno, stvarno delo, a ne tratiti ga s praznimi, neplovnimi prepiri. Mnogo se je zanemargalo tekom zadnjih let, gradivo je nakupičeno, a delavnih mož je vedno še premalo. Le na Gorenjskem še ohranil si je narod svojo gospodarstveno čilost, na Dolenjskem pa in na Notranjskem širi se bēda, siromaštvo narašča, in če bode deželni zbor roke križem držal, ugonobil nam bode gospodarstveni polom obstanek našega ljudstva. In naši deželni zakoni, zlasti iz poslednje dōbe, kaki so po svoji večini! Večidel so živa ilustracija k onemu pikremu izrazu slavnega jurista Savignyja, kateri je sedanjemu rodu sploh odrek — postavodajni poklic. Narodna večina je poklicana na delo, narod pričakuje od svojih zastopnikov pomoči, pregrešno bi bilo tedaj, v tej važni nalogi motiti deželni zbor z neosnovanimi in nepotrebnimi konflikti!

V konservativnem narodnem glasilu sprožil je notranjski dopisnik jako srečno misel: kandidature g. Ad. Obreze. Mnogo smo sprejeli dopisov v tej zadevi z Notranjskega, vsi se strinjajo v tej srčni želji, da bi ta gospod navzlic osebnim zaprekam prevzel težavno breme deželnega poslanca. In odkrito priznavamo i mi, da v celi zavedni Notranjski ne poznamo moža, kateri bi bil bolj kos tej nalogi. Gosp. Obreza znan je povsod kot odločen narodnjak, kot neomahljiv značaj. Nadejamo se sicer, da bode v deželni zbornici delal v soglasji s sedanjo deželno vlado, v zmislu onih nazorov, katere uspešno podpira

me neka viša moč pritiska pod jarem nesreče ter mozgam, kaj bi bil vzrok temu prekletju. Ta hip mi stopi pred oči vaša postava, oblečena in trpeča, vender milega, odpuščajočega pogleda. Zdaj sem vedel vse! Proč, napraviti sem se moral na pot. O poiskati hočem žrtvo svojega napuha, sem si dejal; klečé hočem prositi odpušcanja, pročiti jo hočem, naj moli zame in za mojega otroka, da mi ne utrpne. Nisem več v Lj., zdaj sem v T. Soprogo svojo sem pustil v obupnosti, otroka v pojemanju, vrgel sem se na konja, pa semkaj odjezdil. Zunaj mi je konj privezan, in ne premaknem se od todi, ako mi prošnje ne uslišite. Vem, gospodična, da sem vas grozno razžalil, da sem uničil vašo mladost, da sem okvaril vašo prihodnost — vender prosim vas, ne pošiljajte me proč, izpolnite, česar vas prosim: molite za mojega bolnega otroka, gotovo bo ozdravel.“

Milan sklene roke, jih dvigne proti nji ter stoji proseč pred Zoro. Zora gleda zamišljena v tla; morda so jo obhajali mnogi in bolečinski spomini, izvirajoči iz hude volje Milanove. Tudi ona bi se bila zdaj zlahkoma maščevala nad uničnikom svoje mladosti, a take misli, taki čuti niso imeli prostora v blagem njenem srcu. Vzdigne oči, vprè jih v razpelo,

tudi v državnem zboru, a ob enem smo uverjeni, da, kakor hitro bode vlada količkaj zahtevala od deželnih poslancev, kar se ne ujema z narodno častjo, da potem nikdo ne bode bolj energično se protivil takim nameram nego baš g. Obreza, s kojim se po pravici sme ponašati rodoljubna cerkniška občina in ves volilni okraj. Zupanje naroda do njega je neomejeno, v tem oziru velja pač stari pregovor: *Vox populi, vox Dei*. Notranjske in njenih teženj nikdo ne pozná bolj od njega; enkrat uže jo je vspešno zastopal v deželnem zboru, mnogoletne parlamentarne skušnje in izredna splošna omika, vse je združeno v njegovi osebi, in ako se on udá jasni želji svojih rojakov, potem niti dvoma ni, da bode na dan volitve jednoglasno izbran naravni voditelj notranjskih narodnjakov, g. Adolf Obreza. Vlada sicer, toliko smemo menda poudarjati, ne bode vplivala na javno mnenje; predobro pozná notranjske korenjake, predobro pozná tudi svoj vzvišeni poklic, da bi hotela pačiti narodno razsodbo na volišči. Toda sigurno tudi ona ne bi imela nobenega povoda, protiviti se volilnemu izidu, ako postojinska volitev zadene najvrednejšega izmed vseh kandidatov, drž. poslanca g. Obrezo.

S tem pa bi bil tudi odstranjen ves razpor, kateri bi sicer neizogibna posledica moral biti notranjski volitvi. Uže v interesu narodne sloge, bistvenega pogoja našemu napredku, izjavlja tedaj „Ljublj. List“, kateri z opravičenim ponosom poudarja, da je razširjen zlasti med narodno probujenimi Notranjci, odkrito željo, da bi g. Obreza prevzel kandidaturo, s kojo ga bodo sigurno počastili njegovi notranjski rojaki!

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Odbor omenja, da ne more nihče ugovarjati, da se ne nahajajo taka prikrajšanja v škodo obrtnikom, trgovcem in občinstvu ter da je treba pomoči po zakonodajskem potu. Gledé na to se delovanje, da se odpravijo te napake, gorko odobruje.

Odbor se načelno izjavlja za izdavo po poslanci pl. Pacherji predlaganega zakona, kateri bi mogel odpraviti te za reelne obrtovalce in trgovce škodljive napake, katere se nekaj let sem vedno bolj udomačujejo. Odbor se sлага s splošno določbo § 1 predlaganega postavnega načrta, po katerem bi moralo vse blago, katero v zaprtih zavitkih, torej ali v škatlicah, zabojčkih, piskrčkih, pušicah, steklenicah, vrečicah i. jedn., ali v klopčicah, vretnih, na papirji i. t. d. zvito ali zmotano, v skladih zloženo ali vrito pride v malo trgovino, tako da se pri navadni prodaji množina njih vsebine v posamičnih zavitkih ne prešteva

na nasprotni strani viseče, in na to reče ne-utolažljivemu očetu:

„Pojdite in zaupajte v Boga; moje sirote pa jaz molili bomo za bolnega otroka vašega. Bog vas obvaruj!“

„Je li mi to obljubite? Je li boste vi zanj molili? je li vi sama?“

„Jaz sama tudi, obljubim vam to.“

„O po takem vas prosim le še to! Molite prec zdaj, prec tukaj, ta trenotek tukaj pred razpelom; zakaj čutim, da to me bo najboljše utešilo.“

Zora poklekne in moli. Milan jo spoštljivo preiščuje, skoro s svetim strahom. Obraz se mu spremeni, ves je s solzami oblit; tudi on poklekne in skesano dé:

„Moj Bog, tolike milosti nisem vreden; le vse skozi blago dušo more kaj tacega storiti.“

Reče in odide.

Od tega dné je bil zdravnik gospod Milan ves predrugačen, tako da se je vsakdo čudil, kajti odslej se ni več ponašal s hladno-vernostjo. Marsikatera stara ženica je dejala:

„Gospoda zdravnika Milana je pobiljšal čudno ozdravljeni njegov otrok.“

zopet, ne pretehtava in ne premerja, imeti na vnanji strani vsakega zavitka na razločno viden način naznanjeno množino njih vsebine. K propisu § 3 omenja odbor, naj bi prodajalec, kateri jamči kupcu za prav naznanjeno množino, imel negresno pravico proti onemu, od katerega je dobil blago. — V § 5 naj bi se po mnenji odborovem vzprejelo še določilo, kedaj zadobi zakon moč.

Odgovarjajoč na vprašanja pod a, b in c vis. minist. ukaza omenja odbor, naj bi se poklicala zopet enketa, če ne zadostuje naštetih vrst blaga, pri katerem se nahajajo prikrajšanja, katere je navela pri nižje-avstrijski zbornici zbirajoča enketa. Ker se je odbor za splošno določbo § 1 postavnega načrta izrekel, ni treba še posebe poudarjati, naj se zakon ne uporablja samo na tkanine (bombaževino, prtenino, volneno in svilen blago), marveč tudi na drugo blago.

Obligatorno naznanilo razsežnosti pri tkaninah naj se ne nanaša samo na dolgost, marveč tudi na širokost. Napačnostna meja naj bi se ne dovolila, ker bi ta potem v mnogih slučajih postala mogla pravilo. Postavna dolžnost, naznaniti mero, število ali težo, naj se nanaša na blago v notranjih deželah izdelano, kakor tudi na ono, katero je importirano in za notranji promet določeno. Gledé postavnega načrta o dolgosti štrén in o določbi dobrotnosti pri prejah in cvirnih meni odbor, da se tak zakon pač prej izvesti ne more, dokler ni vpeljan metrično-decimalno numeriranje preden in se ni dosegel sporazum z inozemstvom gledé dozdanje dolgosti prej in naznanil dobrotnosti.

Odbor torej predlaga: Zbornica naj v tem zmislu poroča.

Razgovora udeleževal se je g. V. Petričič in poročevalec.

Zbornica vzprejme potem odborov predlog. (Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volilno gibanje na Koroškem se precej povoljno razvija. Iz vseh okrajev južnokoroških prihajajo ugodna poročila; skoraj vse kmetske občine volijo v slovenskem zmislu. Volitev narodnih kandidatov Einspielerja in Murija je uže sedaj zagotovljena; dobila bode okolo 70 glasov, nemški kandidati vlovili bodo komaj po 30 glasov. — V mestni skupini Pliberk - Kaplja kandidira slovensko-konservativni višji finančni svetnik dr. Adamič.

Česki politični klub v Boleslavi izjavil se je vsled nasveta poslanca dr. Matuša proti znanemu predlogu poslanca dr. Kvičale, v kojem se velí, da česki otroci ne smejo obiskavati nemških šol, a nemški otroci obratno ne česke šole, ker je ta predlog „nepraktičen,

neizpeljiv ter ni v soglasji z državnimi osnovnimi zakoni“. Mladočehi sicer zelo agitujejo za predlog profesorja Kvičale, no kakor se kaže brezuspešno.

Kakor znano, potuje vsako leto iz Galičije mnogo romarjev v Czenstochan v ruski Poljski. Zaradi kolere zaprla je letos Rusija romarjem mejo. Mnogo tisoč romarjev moralo se je na meji vrniti.

V Sarajevu začel bode te dni izhajati turšk list z imenom „Vatan“ (Domovina). Ker je le malo bosenskih muhamedancev zmožnih turškega jezika, prinašal bode ta list vselej tudi hrvatski prevod turških člankov. Urednik listu bode Bošnjak Hulussi efendi.

Tuje dežele.

Nemška vlada ima polne roke dela s sestavljanjem potrebnih razjasnenj in podatkov za zakonsko osnovo o osiguranju proti nezgodam. — Nemški državni svet počel bo zborovati meseca oktobra. Čaka ga nekoliko zelo važnih zakonskih osnov, katere bode odobrili, predno se predložé državnemu zboru.

Turčija ima namen, dné 1. avgusta zapreti tuje pošte v orijentu ter vse poštne zadeve prevzeti na svojo roko. Vse vlasti, posebno pa Avstro-Ogerska, so protestirale proti tej nameri. Ker so turške pošte nezanesljive, zadal bi ta čin Turčije posebno trgovini hud udarec. Upati je, da bodo vevlasti energično čuvali svoje interese.

Francoski senat je zavrgel načrt o reviziji ustave, in sicer točko o budgetnem pravu senata; ostale točke načrta pa je sprejel. Sedaj sklical se bode kongres, kateri bo definitivno odločil usodo revizije.

Znani potovalec po Afriki, Stanley, prišel je 28. t. m. od Konga v Plymouth. Izjavil je, da so generalu Gordonu trije poti odprti, po katerih lahko odide iz Kartuma: po Kongu, po Nilu in preko puščave v Zanzibar. Pot po Kongu da ni nič težavnejši nego od Plymoutha v London. Sploh pa se Gordonu ni treba plašiti Mahdija. Stanley je rekel, da ne kaže pošiljati angleških vojakov v Kartum, kajti umirali bi tam kakor muhe.

Dopisi.

Od sv. Ane na Mali Gori dné 29. julija. (Izv. dop.) Mežnar od sv. Ane na Mali Gori nima termometra, da bi mogel šteti, koliko stopinj vročine da ima. Tako salonsko orodje bi se tudi nič kaj ne podajalo v leseni mežnariji. A tudi brez termometra vedel je mežnar pred nekolikimi dnevi, da ima več nego zadosti gorkote, o tem prepričaval ga je znoj, ki mu je kapljel od čela, in danes zopet vé, da se je skoro preveč ohladil zrak, kajti toliko da ga ne spreletava v tem deževnem vremenu kurji polt.

„Nu, nu, le nikar se tako hitro ujeziti, ti zaljubljeni mladenič! Tudi ti se bodeš kmalu naveličal tega zdihovanja. Nu pa — ali ni leka tej bolezni?“ vprašuje zategneno Ferdinando. „Ali si ji uže odkril svoje srce ter ga ji ponudil v zameno? Te li ljubi tudi ona? Kaj pravi oča k tej pogodbi?“ pristavi še.

„Odkril ljubezen? Če me tudi ona ljubi?“ ponavlja Gustavo, „to mi ravno prizadeva toliko bridkih ur.“

„Ha, ha! Bridkih ur! Stopi vender pred njo, odkrij ji svoje čute, in če ti odreče, vender ne bodeš zaradi ošabne dekleline vrgel petindvajsetletnega svojega telesa v morja globine, da ga oglojejo požrešnih somov trume! Kdo si bode dandanes zaradi takih malenkostij kalil kratkega življenja radostne ure. Če ti odreče, saj si izbereš lahko drugo, dečko moj. Za vsako bolezen je lek!“ modruje Ferdinando.

„Večkrat skušal sem uže govoriti z njo o ljubezni, a vsekdar zastala mi je beseda. Danes obhajal se bode nje rojstni dan. Povabljenih je mnogo gostov, in principal povabil je tudi mene. Nocoj se mora odločiti“, pripoveda Gustavo.

N e č e m !

Spisal Silvanns.

Kaj od mene proč okó,
Proč obraz obračaš mili?
Kdo te mene ljubí? sili —
Rajši koj mi daj slovó.
Preširen.

Tiho, mirno je nocoj na tržaškem Karlovem nasipu. Ni sicer še pozno zvečer, vender ni videti sprehajalcev, odpodil jih je najbrže oster zimski veter, kateri oblastno veje od morja sim. Samó dve osebi hodite še počasi gori in doli po nasipu. Mlada moža sta, oba vitke rasti, lepih, sicer bledih obrazov, katere obrobja skrbno uravnana brada. Jeden je Ferdinando, sin bogatega trgovca in meščana tržaškega, drugi je Gustavo, prvi poslovodja pri trgovci Rodiji.

„Torej ti še vedno ljubiš Rodijevo Lucijo?“ vpraša nekoliko pikro Ferdinando svojega tovariša.

„Kako moreš vprašati, in vprašati še celó tako zaničljivo. Kdo bi ne ljubil tega angelja, te nedolžne, čiste duše. O ti ne veš, kaj je ljubezen in ne moreš čutiti nje moči. Ti si vsakdanja, trgovska duša!“ govori Gustavo.

Pa kam si zašel, ti mežnar od sv. Ane! O vremenu govori, kedor kaj boljšega povedati ne zna, a tebi leži toliko družega na srcu!

Lepi dnevi so bili dnevi žetve, dasi res nekoliko prevroči. Kako lep, kako krasen pogled užival se je z Male Gore doli čez ribniško raván, čez gladko polje zibajoče se v zlatem klasji! Veselo bilo je gledati, kako so uže na vse zgodaj hitele žejnice s srpi na njive, kako so malo pozneje prihajali možki vezat klasje v snope, kako se je na večer nalagal voz in kako se je potem cela družba pojoč vračala k počitku domov.

Lepo polje ima ribniška dolina in rodovitno, a kaj pomaga, ko ga je premalo za toliko ljudstva, kakor ga živi ondi. Ribniški kmet nima takih zemelj, kakor gorenjski; en gorenjski kmet poseduje toliko, kakor štirje ribniški. To je pač pred vsem vzrok, da je prišel Ribničan za „popotni les“, s katerim prehodi križem svetá. Nikjer na Kranjskem ni toliko možkih iz doma, kakor v ribniški dolini. Eni z rešeti in siti, drugi z lončeno posodo romajo po sveti, in zopet drugi potujejo kot delavci bodi si v gozdeh, bodi si pri železnicah tudi v najoddaljene kraje. Globoko doli v Italiji jih najdeš, na Bavarskem, Pruskem imajo svoja skladišča rešet in sit, po Ogerskem in Sedmograškem ponujajo „süho robo“, po Srbiji in Turčiji so poznati kot najboljši delavci pri železnicah in drugih cestah, po hrvaških šumah podirajo stoletne hraste, ki se v mogočne barke zbiti pozneje zibljejo po širnih morjih.

Pridno je ribniško prebivalstvo in prebrisanost, in vender si skoro nič ali le malo opomôre s svojim trudom. Pri vseh Slovencih opazujemo, da jim bolj ali manj manjka duha za podjetnost, za napredek in isto nahajamo tudi pri Ribničanu. On trpi, ubija se po svetu, a nikdar ne pride mu v glavo misel, bi se li ne dalo na kak drug način lažje in bolje živeti? Da si le prisluži vsakdanji kruh, zadovoljen je in nič ne zavida onega, ki se mu bolje godi.

Napačno pa bi bilo misliti, da prebivalec ribniške doline sposoben ni za napredek. Malo kedo takó, kot Ribničan! Samo inicijative ni. Začeti bi se moralo, a začetek priti bi moral od inteligence. Obrtnija, ki je doma v ribniški dolini od pravekov, v stoletjih ni nič ali le neznatno napredovala. Da bi se to zgodilo, za to skrbeti bi morale šole. Ko se je o teh pred nedolгим po časnikih govorilo, ko je ravno „Ljubljanski List“ kazal na potrebo take šole v ribniški dolini, tedaj pričakovali smo in to po vsej pravici, da se bodo oglašile v tej zadevi vse ribniške občine in na čelu jim ribniški trg s svojo inteligenco, pričakovali smo to od dne do dne z bolj težkim srcem, dokler se nismo preverili, da je bil naš up zastoj! Čemu obrtna šola, strelšče je

„Dobro, dobro, čas je uže; to je moževska beseda, hi, hi!“ smeje se Ferdinando.

Prijatelja došla sta konec nasipa pri mestu.

„Jutri zarano te pričakujem, da mi poročiš izid nočnih svojih spekulacij!“ deje Ferdinando.

„Dobro, takoj v jutro!“ odgovori Gustavo. Podala sta si roke in se ločila.

„Dobro srečo!“
„Lehko noč!“

Gospod Rodi bil je bogat trgovec v Trstu. Kupčijska njegova hiša imela je zvezo z vsemi deželami, in dve ponosni ladiji nosili sta njegovo ime. Govorilo se je, da je skoro najbogatejši meščan. Umeje se, da sam ni mogel oskrbovati prostrane kupčije. Pomagal mu je opravljati poslove, ali bolje rečeno, vodil jih je Gustavo. Saj se je tudi mogel Rodi po polnem zanesti nanj, kajti opravljal je vse z največjo natančnostjo, z nesebično skrbljivostjo za Rodijevo hišo. Rodi ljubil je Gustava skoro kot svojega sina.

(Dalje prihodnjič.)

bilo bolj potrebno, skrb, da se to postavi, ribniškim tržanom ni dala na kaj družega misliti. In vender, koliko bi ravno ribniški trg s tem pridobil! Kje naj bi ta šola drugje stala, nego v ribniškem trgu? Kako živo, energično poteguje se bližnje kočevsko mesto, za to in ono, a ribniški trg spi. Za to pa ono tudi v vsakem oziru napreduje, a ta je na isti stopinji, kot pred petdesetimi leti. Sedaj dobilo je Kočevje tudi obrtno šolo. Eno ali dve leti se Ribničanom še ni treba bati konkurence, a to naj nikogar ne moti, ta ne izostane. Svet napreduje v vsakem oziru; izbornejša delo uničuje slabejše. Primitivni izdelki ribniškega prebivalstva morali se bodo prej ali slej umakniti onim izgotovljenim z večjo umetnostjo, katero si bodejo prisvojili Kočevjarji v svoji šoli. In kaj potem?

Ta misel navdaja mežnarja od sv. Ane s skrbjo, resno skrbjo in tega povedati se ne boji, naj se strelec „izpod sv. Ane“ še toliko nanj repenti!

Mislil sem se tudi to pot zopet nekoliko ponorčevati, a predmet, s kojim sem se bavil, vzbudil mi je preresne misli. Zato pa v prihodnje malo bolj veselo!

Iz Borovnice 30. julija. (Izv. dop.) Včeraj je bila konecletna izkušnja na tukajšnji dvorazrednici; pokazalo se je, da je bil skozi leto prav dober šolski pouk, kajti učenci in učenke so v prvem in drugem razredu na vsa vprašanja prav dobro odgovarjali, in se tudi v petji prav dobro izurjene pokazali, torej gre po polnem pohvala tukajšnjim gospodom učiteljem in g. katehetu za njih požrtvovalni trud. Da pa umeje tukajšnje ljudstvo šolstvo tudi ceniti, se je razvidelo iz šolskih naznanil, kjer je bilo le malo zaznamenovanih neopravičenih šolskih zamud. Torej le tako naprej!

Mnogo moglo bi se pisati o tukajšnjem županstvu, obilo je gradiva, kaj bi pomagalo, ker županu ni do časti niti se ne boji slabega glasu, torej je boljše molčati, ker se s tem le občina smeši; da uže omeniti pa vender moram, dva meseca nimamo župana, ker se je iz tukajšnje občine izselil v drugo, ne da bi se mu bilo zljubilo novo volitev razpisati, kar bi po postavi moral storiti; upamo pa, da bo uže naš mnogo zaslužni in visokocenjeni gosp. c. kr. okrajni glavar skrbel za to, da se v kratkem to stori, ker delj tako ne sme ostati. Kajti mnogo je zaostalo dela in mnogoštevilne napake se morajo odstraniti.

Razne vesti.

— (V Poljski zapirajo) vedno več oseb. Pred kratkim zaprli so tudi prokuratorja varšavske sodnije, Čičerina, zaradi nihilističnih rovanj. Mirovni sodnik izrazil se je pri prvem zaslišanju: „Kaj hočete morda, da naj zvesto služim dinastijo Romanov? Mi trpimo aže dosti vsled te sramote in sužnosti.“ Do zdaj so baje zaprli okoli 100 oseb, skoro same Ruse. To godi se ravno zdaj, ko nekateri listi vedó povedati o shodu ruskega, avstrijskega in nemškega cesarja — bode torej težko kaj s tem shodom.

— (Roparji odpeljali.) Iz Plovdiva se poroča v 25. dan t. m.: Gozdarja Binderja, službujočega pri baronu Hirschu v Belovi, odpeljali so roparji, ko se je s službenega potovanja vračal domov. Belovarski gozd leži blizu srednje točke rumelijske železnice, zato se roparji težko zasledujejo. Roparji poslali so po kmetih poročilo, da za odkup Binderja zahtevajo 1000 turških funtov. Binder je avstrijski državlján, zaradi tega je storil avstro-ogerski konzul pri vladi potrebne korake, da se oprosti Binder.

— (Roparji v Bosni.) „Bosanska Pošta“ poroča, da je od 24. do 25. m. m. napalo 15 roparjev turškega ago v njegovi hiši v Hotinici ter so od njega izsilili 50 zlatov, kajti hoteli so vzeti s seboj njegovo malo dete, če bi ne izpolnil njihovega zahtevanja. Takoj se je poslala patrolja za roparji, a ni jih zasatila.

— (100letnica francoske revolucije.) Francoska namerava 100letnico svoje revolucije posebno svečano in veličastno praznovati. Tudi razstava, katero bodo otvorili 1889. leta, bode vse dosedanje prekoslila.

— (Najmanjše škarje) napravil je nožar v Londonu. Dolge so samo $\frac{3}{20}$ palca, posamni deli so le tako debeli kakor konjska griva. Vender so po polnem ostre, se lahko odpirajo in zapirajo. Se vé da so skrbno hranjene v dragoceni skatljici.

— (Angleška biblija) ima 1315 poglavij, 31173 verzov, 773 692 besedij in 3336 480 črk. Beseda „Jehovah“ se nahaja v nji 6855krat in beseda „in“ 46 227krat. Ravno sredi biblije je 8. verz v 101. psalmu. S tem računom ubijal si je glavo pobožen Amerikanec, kateri gotovo ni imel važnejšega posla, 3 leta in delal je vsak dan 8 do 9 ur!

Domače stvari.

— (Telegrafski izpiti.) Poročali smo uže, da se je dne 5. marca t. l. pričel pri tukajšnjem c. kr. poštnem uradu telegrafski večerni pouk. Konec tega kurza bil je v 28. dan t. m., in delali so se izpiti razen iz splošnega rokovanja tudi še iz matematike, kemije, fizike in geografije. Izpit delalo jih je 15 pri tukajšnjem c. kr. poštnem uradu nastavljenih uradnikov. Izpraševalni komisiji predsedoval je c. kr. poštni nadoskrbnik g. Avgust Pressl; v komisiji pa so bili gg.: A. Senekovič, c. kr. profesor na realki; C. Pickl, c. kr. telegrafski oskrbnik, in telegrafski uradnik Ivan Zor in T. Eržen. Izid izpitov je zelo ugoden, kajti štirje napravili so izpit „izvrstno“, deset „sposobno“ in le jeden „nesposobno“.

— (Mestna dela.) Asfaltni tlak, na katerem stojé vozataji pred hôtelom „pri Slonu“, je bil zadnje dni popravljen. Danes pa so pričeli dolati novi asfaltni tlak, kjer stojé vozataji na Mestnem trgu.

— (Statistika umrlih v Ljubljani.) Zadnji teden, od 19. do 26. vštetega julija, bil je najbolj ugoden tega leta, kar se tiče mrličev v Ljubljani. Umrlo je le dvanajst oseb. Jeden otrok moškega spola se je mrtev narodil. Najmlajši izmed umrlih živel je dve uri, najstarejši je živel 77 let. Omožena je bila izmed dvanajst umrlih 1 žena, dva sta bila vdovca, 8 bilo je neoženjenih in dva otroka; 10 jih je bilo moškega in 3 ženskega spola.

— (Utonil) je ob $\frac{1}{4}$ 1. uri popoldne dvanajstletni dečko v Ljubljani, ko je lovil ribe na sv. Petra nasipu za Janežovo usnjarsko tovarno. Dasi je bilo prihitelo precej mnogo ljudi na mesto, vender ni bilo mogoče, dečka rešiti.

— (Zgubil) je včeraj nekdo zlato verižico v podobi napestnice na poti od tivolijskega grada v mesto.

— (Ukrala) je vlačugarica spečemu možu v Logu 3 glđ. Tatice so prijeli, a trdi, da je ukrala samo 90 novčičev.

— (Družba sv. Mohora) šteje letos 28 472 udov. Lansko leto bilo je samo 28 390 udov; pomnožilo se je letos število udov za 12 dosmrtnih in 70 letnih.

— (Vabilo k slavnosti blagoslovljenja „Gorjanskega doma“,) katerega je sozdalo „Bralno društvo“ v Gorijah v spomin 600letnice vladanja Habsburžanov na Kranjskem, ki bode 17. avgusta v Gorijah pri Bledu. Spored: a) Ob 10. uri slovesna sv. maša v farni cerkvi. — Po maši spreved od cerkve do „Doma“. Pred „Domom“: 1.) „Lepa naša domovina“, poje gorjanski zbor. 2.) „Blagoslovljenje“. 3.) „Očenaš“, poje gorjanski zbor. 4.) „Slavnostni govor“, govori gosp. prof. Šuklje. 5.) „Cesarska pesem“, poje gorjanski zbor. — b) Ob 1. uri popoldne skupni obed pri „Kaconu“. Po obedu prosta zabava in „Tombola“. — c) Ob 6. uri odhod na Bled. Vožnja in petje po jezeru. — Kdor se izmed vnanjih p. n. gostov hoče skupnega obeda udeležiti, naj blagovoli to naznaniti vsaj do 13ega avgusta nadučitelju gosp. Jos. Žirovniku v Gorijah.

— (Občinske volitve) v občinski zastop občine Laže (okraj postojinski) vršile so se dne 13. t. m. in izvoljen je bil županom g. Ivan Pangerc, svetovalcema pa gg. Gregor Markovič in Luka Žetko. — Pri volitvi dne 21. t. m. v občinski zastop občine Srednja Vas (okraj ribniški) je bil županom izvoljen Štefan Hönigman iz Srednje Vasi in svetovalci Matija Perc, Jurij Mihič in Janez Kranland.

— (Požarna kronika.) Iz Krškega se nam poroča: Dne 27. t. m. okolo 2. ure popoldne užgal se je hlev kajzarja Mihaela Lokanca v Župeči Vasi; ogenj se je brzo razširil ter upepelil tudi hišo ter razno orodje. Škode je 400 gld.; pogorelec je pri dunajski zavarovalnici za 300 gld. zavarovan.

— (Tatvine.) Iz Gorenje Vasi se poroča: Dne 22. t. m. med 2. in 3. uro popoldne ukrkali so neznani tatovi, ko je bila vsa družina z doma, posestniku Janezu Oblaku iz Brebovnice (okraj kranjski) iz nezaklenene skrinje 300 gld., usnat mošnjiček z 8 srebrnimi goldinarji in nekaj drobiža. Tatovi udrli so s silo vežna vrata in duri v sobo. — Iz Gorenje Šiške se poroča, da je neznani tat ukralk v noči od 24. na 25. dan t. m. kajzarju Jožetu Mrharju iz Kleč iz svinjaka osem mesecev starega prašiča, vrednega 12 gld. — Neznani tat ukralk je posestniku Alojziju Zidanu iz Vodmata v noči dne 27. do 28. t. m. šest tednov staro tele, vredno 30 gld. Okolo 300 korakov od poslopja ga je zaklal in potem odnesel. — Na Vrhniki pokrali so od 22. do 24. t. m. neznani tatovi trgovcu z lesom Jožetu Balašu iz nezaprte sobe več obleke, ravno tako tudi hlapcem in kuharici; vse ukradeno blago je vredno 40 gld. 15 kr.

— (Cerkvena tatvina.) Uže večkrat zaradi cerkvenega roba in tatvine kaznovanega Jožeta Rahnetza iz Vogelj (okraj kranjski) zasačili so dne 27. t. m. fantje v cerkvi v Šmartinu pri tatvini. Pri sebi je imel 6 gld. 94 kr., katere je gotovo iz cerkvenih nabiralnikov izmaknil.

— (Divji lovci.) Dne 28. t. m. ustrelila sta dva divja lovca, italijansko oblečena, na planini v lovskem okraju Matije Ambrožiča iz Nove Žice poleg Ostrožnega Brda (okraj postojnski) jednega zajca. Tedaj pa so prišli tod mimo ravno žendarmi, in pred temi sta pobegnili, pustivši na mestu zajca in jedno dvocevko.

— (Anglešk slavist.) Znano je, da se je s slovanskimi slovstvi bavil uže Bowring, kateri je preložil kraljedvorski rokopis v angleščino in za njim tudi Vratislav, kateri je tudi več českih poezij v angleščino preložil. Zdaj se bavi s slovanskimi slovstvi osebito Anglež W. R. Morfill. Ta izdal je pred kratkim v Londonu delo: „Slavonic Literature“, v katerem pisatelj razpravlja staroslovansko književnost. O tem delu govori g. Andrej Jurtela v letošnjem 6. snopiču „Kresa“ obširneje in pripoveda tudi, da se je z Morfillom lansko leto ob potovanju na Angleško osebno seznanil. Morfill baje pripravlja novo delo, v katerem bode razpravljalo novo slovansko književnost.

V zadevah gledališkega vlaka v zlato Prago.

Ozira se na prvo naše naznanilo, podajemo v naslednjem natančnejši

program potovanja:

Dne 1. septembra ob šestih zjutraj odpelje se posebni vlak iz Ljubljane. Vstavljen se bode na vseh gorenjskih in koroških postajah, v katerih bode vstopilo kaj udeležencev; sicer pa le na glavnih postajah.

Na Dunaj prišel bode po polnoči. — Tri ure kasneje odpelje se posebni vlak s kolodvora avstrijsko - ogerske državne - železnične družbe in prispé v Brno okolo devete ure zjutraj. Po zaužitem skupnem zajutruku v prostorih „Besednega doma“ podajo se udeleženci ogledat si zgodovinsko znameniti „Spielberg“ in nekatere druge znamenitosti mesta. Ob dveh popoldne bode skupen obed in potem izlet v bližnjo okolico Brna; zvečer ob osmih pa glasbeno-pevska zabava na lepem vrtu „Besednega doma“. Prenočevalo se bode, da se udeleženci preveč ne utrudijo od neprestane hoje in vožnje, ta dan, t. j. 2. septembra, v Brnu, kjer se bodo onim, ki bi to želeli, preskrbela brezplačna stanovanja.

Dne 3. septembra ob šestih odpelje se vlak iz Brna in dospé v Prago okolo dveh popoldne. Po prvem pozdravu na kolodvoru podajo se udeleženci vlaka v svoja stanovanja in se začno zbirati okolo šeste ure zvečer na „Zofijskem otoku“, kjer bode svirala vojaška godba. Ob sedmih udeležé se

prve predstave v gledališči. Pela se bode opera „Dimitrij“. Po predstavi zberó se k skupni večerji v prostorih „Meščanske Besede“.

Dne 4. septembra zjutraj od osme do devete ure zberó se udeleženci v veliki, sijajno upravljeni kavarni „Slavija“ poleg narodnega gledališča in odidejo od tod po zaužitem zajutruku ogledat si znamenitosti kraljevega grada na Hradčanih. Popoldne bode skupen izlet na „Letno“ (Belvedere) in v deželni park „Stromovko“. Zvečer slavnostna predstava jedne originalne česke drame. Po predstavi zopet skupna večerja v „Meščanski Besedi“.

Dne 5. septembra zjutraj med osmo in deveto uro zberó se udeleženci pred kavarno v mestnem parku. Od tod gredo si ogledat česki muzej, staromestno „radnico“ (mestno hišo) in nekatere druge znamenitosti mesta. Popoldne bode skupni izlet s parnikom v Podol ali v Chuchle. Zvečer slavnostna predstava izvirne opere „Prodaná nevesta“ in po predstavi poslednja skupna večerja v „Meščanski Besedi“.

S tem bode končan oficijalni program. Dne 6. septembra začno se vračati udeleženci, ki imajo potem še osem dni časa, da si ogledajo Dunaj. Oni, ki bi 6. septembra ostali še v Pragi, pa naredé po dogovoru skupen izlet na Karluv Tyn ali v Trojo.

Kakor je iz tega programa razvidno, je dana prilika vsakemu za neznaten denar, ogledat si natančno Brno, Prago in Dunaj.

Nadejamo se tedaj, da bode vsakdo, komur količaj dopušča čas, udeležil se izleta h krvnim bratom našim v plodovito Moravo in slavno Česko ter tako z udeležbo svoje poveljal pobratimsko slavnost v „zlato materi Pragi“.

Cena za vožnjo ostane jednaka za vse udeležence, naj vstopijo v Ljubljani ali na kaki drugi postaji državne železnice. Udeležencem iz Štajerske nad Pragarskim bode najprilicnejše, ako vstopijo v Beljaku.

Stanovanja v Brnu in Pragi bodo se onim, kateri bi to želeli, preskrbela brezplačno; prosimo tedaj, naj se v tem oziru izrazijo pri pošiljlatvi denarja za vožnjo.

Ker je potreba 300 udeležencev, da more oditi poseben vlak, prosimo, da se oni, kateri se ga udeležiti želé, vsekakor uže do 15. avgusta oglašijo in pošljejo denar za vožnjo blagajnici banke „Slavije“ v Ljubljani ali pa podpisanemu prvosestniku odbora.

Ko bi se ne oglasilo zadostno število udeležencev, bode se poslani denar vrnil brezplačno.

V Ljubljani dne 25. julija 1884.

V imenu odbora:

Ivan Murnik,
predsednik.

Anton Trstenjak,
tajnik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Reka, 30. julija. Nj. veličanstva korveta „Saida“ je na vežbovalni vožnji z obiskovalci prvega razreda pomorske akademije, med katerimi je bil tudi nadvojvoda Leopold, sim priplula. — Obiskovalci drugega in tretjega letnika se jutri ukrcajo; vendar ni znano, kam potujejo, zaradi karantenskih naredb na vzhodu.

Trst, 30. julija. Vsled naročila trgovinskega ministerstva izdalo je morsko oblastvo podložnim zdravstvenim uradom okrožnico, katera zaukazuje enakostavnost tunezijskih s francoskimi srednjezemskimi in algerijskimi provenijencami in aktivacijo desetdnevne, pri nezadržanem prevozu dvajsetdnevno opaževalno rezervo.

Pariz, 30. julija. V zbornici je predložil Ferry revizijski načrt in zahteval nujnost. Bonapartisti in skrajna levica so predlagali, naj se ne vrši posvetovanje o načrtu, ker ima za to pravico samo kongres. Slednji predlog se je z 273 proti 224 glasovom zavrgel, in vzprejela se je nujnost s 314 proti 48 glasovom; na to se je revizijski načrt izročil komisiji, katera ga je s 15 proti 4 glasovom tako sprejela, kakor ga je sestavil senat. Jutri se prične o tem debata.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 31. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.—
» » » » » srebri	81.80
Zlata renta	103.35
5% avstr. renta	96.10
Delnice narodne banke	862.—
Kreditne delnice	313.25
London 10 lir sterling	121.60
20 frankovec	9.66 ⁵
Cekini c. kr.	5.73
100 drž. mark	59.55

Tujci.

Dne 29. julija.

Pri Maliči: Müller, reprezentant lista „Die deutsche Wochenschrift“; Bauer, Röthel, Stalzer, Hirsch in Zuckermann, trg. potovalci, z Dunaja. — Dr. Bolmarin z Krka. — Vitez pl. Jettmar, c. kr. okr. glavar, iz Voloske. — Kavčič z rodbino iz Senčurja. — Pfefferer, c. kr. logar, iz Kočevja.

Pri Slonu: Heymann, trgovec, iz Berolina. — Schlesinger, trgovec, z Dunaja. — Danovan s hčerko in Hrovatin, župnik, iz Trsta. — Kučar, župnik, iz Hrvatske. — Arhar, komi, iz Maribora. — Mohorič, c. kr. vodja kaznilnice, iz Kopra. — Eppich s soprogo iz Koprivnika. — Ambrožič, c. kr. okr. tajnik, iz Logatca.

Pri Južnem kolodvoru: Stern, trg. potovalec, iz Schleimiga. — Sirola, trg. potovalec, iz Reke. — Spindler, potovalec, iz Daruvara. — Pater Jurij, trapist, iz Nove Vasi. — Globočnik, c. kr. lajtenant, iz Karlova. Pri Avstr. carji: Angelovich, soproga kapitana, iz Reke. — Kovač iz Žužemperka.

Umrlí so:

Dne 29. julija. Ana Simončič, natakarska hči, 14 ur, Florijanske ulice št. 32, življenjska slabost. — Jarnej Slovska, drobniški klavec, 58 l., Poljanski nasip št. 48, plućna tuberkuloza.

V bolnici:

Dne 29. julija. Martin Glančnik, delavec, 64 l., naduha.

Dne 30. julija. Uršula Predalič, zasebnica, 63 l., srčnega jezička hiba. — Fran Cvajner, delavec, 60 l., mrzlica.

Tržne cene.

V Ljubljani 30. julija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 63 kr., domače 7 gld. 48 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ajda 5 gld. 36 kr.; proso 6 gld. 34 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 78 kr., speh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2¹/₂ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjina 68 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
30. julija	7. zjutraj	736.84	+12.2	zpd. sl.	mgl.	0.80
	2. pop.	735.82	+24.0	vzh. sl.	js.	
	9. zvečer	737.88	+18.8	bzv.	d. js.	dež

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.